

kunde godt nøjes med noget af det gamle Møteri, som man ikke maa benytte paa de længere Afstande eller i Eksprestog og Iltog, fordi det kunde være farligt. Man kunde indføre saadanne billige Tog, der gik om Morgenen ind til Byen og om Aftenen ud fra Byen, og for hvilke der gjaldt en betydelig lavere Takst end den, der gælder i Almindelighed for de kortere Afstande, fordi Togene særlig var beregnede paa at føre de paagældende rejsende — væsentlig Arbejdere, gaar jeg ud fra — ind til Byen og tilbage igen. Men ellers, naar Talen er om lystrejsende, kan jeg ikke rigtig tro, at en Forhøjelse med 25 Øre pr. Billet, naar de vedkommende, for at holde os til København, tager ud til Forlystelsesstederne i Byens Nærhed, Skoven o. s. v., skulde betyde noget som helst for dem. Jeg tror at turde gaa ud fra, at for 90 af 100 af disse rejsende er de Udgifter, de har, naar de kommer i Skoven og til de paagældende Forlystelsessteder, under Krigen steget meget, meget mere, og at de i det hele har langt større Betydning end en Merudgift af 25 Øre pr. Billet. Jeg vil derfor ikke for disses Vedkommende være saa ængstelig ved at gaa lidt højere, saa højt, at der dog bliver nogen Mening i Forholdet mellem Indtægten og Udgiften for de nævnte kortere Afstandes Vedkommende.

Jeg er til en vis Grad ogsaa enig med den højtærede Minister i de Bemærkninger, han henvendte til det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) om at sælge flere Billetter, end der er Siddepladser i Togene. Jeg tror, det er rigtigt, at mange har været glade for at kunne faa en Billet, trods det, at de risikerede at komme til at staa op. Men noget synes jeg nok; man med Rette kan bebrejde Statsbanerne paa dette Omraade, og det er, at Publikum ikke bliver gjort opmærksom paa, at man maa være forbedret paa at komme til at staa op, idet der allerede er solgt saa mange Billetter, som der er Siddeplads til. Det kunde dog være, at nogle saa vilde foretrække at vente og søge at faa Billet paa et Tidspunkt, da de har Udsigt til at komme til at sidde ned. En saadan Ordning vil ganske vist medføre, at man foruden Billetten tillige maa give Pladskort, men jeg kan ikke se, at dette vilde være uoverkommeligt. Det kan godt være, at man, naar Pladskortene var solgte, maatte sælge Billetterne for $\frac{3}{4}$ eller maaske Halvdelen af, hvad de ellers koster, fordi de paagældende da var henviste til at staa op. Jeg tror, at der i den Retning kunde gøres noget, som vilde være tilfredsstillende baade for Banerne og for Publikum, uden

at man behøver at gaa saa rigoristisk frem, som det ærede Medlem fra Esbjerg forlangte: naar der ikke er flere Pladser, maa der ikke sælges flere Billetter; det vilde være en uøkonomisk Foranstaltning paa en Tid, hvor det gælder om at udnytte Materiellet saa godt som muligt.

Maa jeg i denne Forbindelse sige — saa kommer jeg ganske vist paa ny tilbage til det, jeg kaldte et lille Spørgsmaal: Spørgsmaalet om 1ste Klasses Pladser og 1ste Klasses Billetter —, at det er ganske vist min Erfaring, som jeg før sagde, at 1ste Klasses Kupeerne ikke alene som Regel er fyldte, men undertiden ogsaa overfyldte, men jeg tør dog ikke benægte, at der kan være Strækninger, hvor disse Kupeer ikke er fyldte fra det paagældende Togs Udgangspunkt. For til Eks. at nævne en Strækning, hvor jeg er forholdsvis godt kendt og er kommet jævnlig ogsaa i Sommer, er 1ste Klasses Kupeerne i det Tog, der gaar fra Aalborg om Aftenen, og hvori der sædvanligvis findes 2 saadanne Kupeer, vistnok ikke ved Togets Afgang fra Aalborg fyldte med rejsende. Jeg synes nu ikke, der kunde være noget til Hinder for, hvis der i samme Vogn er rejsende, som ikke kan komme til at sidde ned, at Konduktørerne da havde ikke alene Lov til, men Paabud om at anvise disse rejsende Plads i 1ste Klasses Kupeerne, idet de dog, hvis der paa de Stationer, man passerer, Randers o. s. v., kom rejsende til 1ste Klasse, maatte finde sig i atter at skulle staa op. Jeg tror ikke, at ret mange af de rejsende, der har Ret til — det være sig med Fripas eller med Billet — at benytte 1ste Klasses Kupeerne, vilde have noget at indvende imod, at rejsende, som kun har 2den Klasses Billet, fik Lov til at sidde i dem, saa længe ikke andre rejsende med Rejsehjemmel til 1ste Klasse fik Brug for Pladsen. Megen Misfornøjelse og Uvillie vilde paa den Maade undgaas. Det siger sig selv, at hvis der staaar mange rejsende ude paa Gangen i en Gennemgangsvogn, og de kan se, at der i en 1ste Klasses Kupé kun sidder 1 eller 2, medens der findes 4 eller i hvert Fald 2 tomme Pladser, saa bliver de meget misfornøjede herover, ligesom det sikkert ogsaa for dem, der har Ret til at benytte 1ste Klasses Pladser, ofte er en Gene at se, at der maaske udenfor staaar en Dame, til hvem man ikke en Gang har Ret til at sige: De maa godt komme ind og sidde her, skønt De kun har anden Klasses Billet, idet man risikerer, at Konduktøren kommer og skælder ud, og det er ikke saa rart. Jeg synes, at man godt kunde give Konduktørerne Ret til